

ПЛАНУВАННЯ АУДИТУ ЗГІДНО МСА

Зуєв В.С. claasherion@gmail.com

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного.

Невід'ємною складовою частиною аудиту є планування, яке забезпечує високий рівень здійснення аудиторської перевірки. За визначенням відомого британського економіста Р.Доджа, основна мета планування аудиту полягає в тому, щоб надати суб'єкту господарювання ефективні економічні послуги у визначений проміжок часу [2].

Основним завданням планування аудиту є:

1. визначення процедур для отримання необхідних і достатніх аудиторських доказів;
2. збереження в розумних межах величини витрат на проведення аудиту;
3. реалізація системного підходу в процесі аудиту;
4. забезпечення контролю якості й оцінки результатів.

Метою статті є дослідження зарубіжного досвіду оцінки системи внутрішнього контролю, виокремлення правил та методів дослідження системи внутрішнього контролю підприємства, а також запропонувати обов'язкові складові загальної стратегії та плану аудиту.

Планування аудиту повинно починатися із збору, накопичення, систематизації і обробки інформації про об'єкт дослідження та з формування аудиторської групи.

Детальне ознайомлення з системою обліку суб'єкта господарювання полягає у:

1. вивченні законодавчих актів та нормативно-правових документів, інструктивних матеріалів, які регламентують ведення обліку та складання фінансової звітності;
2. вивченні облікової політики та організації обліку;
3. визначенні системних та несистемних господарських операцій;
4. вивченні правил документообігу;

Однією з проблем аудиту є оцінка системи внутрішнього контролю, розуміння аудитором бізнесу суб'єкта господарювання та його середовища, що завжди повинно доповнюватися не менш глибоким розумінням внутрішнього контролю, створеного на підприємстві.

Внутрішній контроль можна визначити як систему заходів, розроблених і впроваджених управлінським персоналом та іншим персоналом з метою отримання обґрунтованої впевненості щодо досягнення цілей суб'єктом господарювання стосовно достовірності фінансової звітності, ефективності діяльності та дотримання прийнятих законодавчих актів і нормативно-правових документів.

Оцінка системи внутрішнього контролю регламентується Міжнародним стандартом аудиту 315. Відповідно до цього стандарту компонентами внутрішнього контролю є:

1. середовище контролю;
2. процес оцінки ризиків суб'єкта господарювання;
3. інформаційні системи, в тому числі пов'язані з ними відповідні бізнес-процеси, що стосуються фінансової звітності, та обмін інформацією;
4. процедури контролю, що стосуються аудиту;

Отже, у процесі планування аудитор розробляє модель аудиторської перевірки, виходячи з власного розуміння бізнесу суб'єкта господарювання і спираючись на оцінку аудиторського ризику. Тут важливо відмітити, що якість наступного етапу перевірки визначається на попередньому і залежить від якості зробленої в рамках нього роботи.

Список використаних джерел

1. *Аренс А., Лоббек Дж.* Аудит: [пер. с англ.]; гл. редактор сериї проф. Я.В. Соколов. – М.: Финансы и статистика, 1995. - 560 с.
2. *Додж Р.* Краткое руководство по стандартам и нормам аудита: [пер. с англ.; предисловие С.А. Стукова] / Р. Додж – М.: Финансы и статистика; ЮНИТИ, 1992. – 240 с.

Науковий керівник : Сахно Л.А. к.е.н, доцент.